

საქმე №1-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

11 მარტი, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო,

წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგია
მოსამართლე გიორგი ებანოიძე
სხდომის მდივანი თეონა აბულაძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორები - ლ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული ზ----- - დაბადებული 1-----
საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული
მისამართზე: გ----- ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----
----- ამჟამად პატიმარი,

ადვოკატები - ვ-----

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“
და მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტები - ძარცვა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა
დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც
მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი ძალადობით, რომელიც საშიში
არ არის სიცოცხლისათვის ან ჯანმრთელობისათვის;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი -
ძალადობა, ე.ი. ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დ----- ფიზიკური
ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი

სასამართლომ დაადგინა:

ა) 2-----
----- მობილურ ტ----- ამ უკანასკნელის ნაცნობის,----- მ-----
----- შეტყობინება ნახა, რომელშიც იგი ს----- შეხვედრას სთხოვდა. ი-----
----- გაუგზავნა
შეტყობინება და დაიბარა მასთან ს----- 2-----

----- განიცადა ძლიერი ფიზიკური
ტკივილი.

ბ) ამავე დროს, თ----- ძალადობის გამოყენებით,
აშკარად დაეუფლა ა----- კუთვნილ ნივთებს, აშკარად გასტაცა 2-----
-----, რის შემდეგაც ჩ-----
----- სადაც კვალავ ძალადობის გამოყენებით, აშკარად გასტაცა 3-----
----- ზ----- ქმედებით, ა----- მიაღგა 2-----
----- ზიანი.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

დაზარალებულმა ა----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას
განმარტა, რომ შ-----
----- გაიცნო, შემდეგ კი - თ-----
----- როცა საკუთარი ს-----
----- რ-----
----- აპირებდა, თუმცა, ს----- რომ არ იცნობდა და ტ-----
----- იფიქრა, რომ ს----- ვერ იცნო და ს----- მისთვის
თავის შეხსენება გადაწყვიტა. შეტყობინებების საპასუხოდ ს-----
თავის ს----- დაიბარა. ადგილზე მისულს კარი ს----- გაუღო და მისაღებ
ოთახში შეუძღვა. მოულოდნელად ოთახში ზ----- შემოვიდა,
რომელმაც ჯერ მ----- ტ----- გათიშვა მოსთხოვა, შემდეგ კი ხელიდან
გამოსტაცა იგი. ზ----- გაბრაზებული იყო, ჯერ ე----- და მ-----
კი ესროლა, შემდეგ კი სცემა კიდეც, - ხ----- თ----- როცა ს----- გ-----
----- ე----- ჩაიყვანეს და მ----- ზ-----
----- მის გვერდით მჯდომმა, მისი ც----- - თავსა და ს----- ურტყა
ხელები. შემდეგ ჯ----- ფულის ამოღება მოსთხოვა და როცა მას თანნაქონი 1-
----- - მისი ვარაუდით, დაახლოებით 6-----
----- - გადასცა, ზ----- ჯ----- კი მოუსინჯა, იმაში
დასარწმუნებლად, რომ არაფერი დაუმაღავს მისთვის. შემდეგ ზ-----
მის მიერ წართმეულ ტ----- სხვადასხვა ს-----
----- არსებული მისი პ----- კონტაქტები და შეტყობინებები წაშალა.

ზ-----, მისი თხოვნით, ტ----- არსებული ს-----
 ----- დაუბრუნა, მ----- ტ----- კი დაიტოვა, დაემუქრა, რომ პ-----
 ----- არ მიემართა, თორემ გაუსწორდებოდა და გაუშვა. ტ----- მივიდა ო-----
 ----- მდებარე პ----- გ-----, სადაც მომხდარის თაობაზე განაცხადა. პ-----
 ----- თ----- ერთად დაბრუნდა შემთხვევის ადგილზე, სადაც მათ
 მიერ ამოღებული იქნა მისი ტ----- და თ-----, პ-----.
 დაზარალებულმა ა----- ასევე აღნიშნა, რომ შემთხვევამდე დაახლოებით
 ე----- ნახა, პირველად ბრალდებული იმას
 არკვევდა თუ რა ურთიერთობა ჰქონდა ს-----, მეორედ კი ს-----
 ----- ფული სთხოვა.

მოწმე ს----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ
 დაახლოებით ო----- ზ----- ერთად. მ-----
 ----- გაიცნო წ----- და მ----- გარდა, სხვა ურთიერთობა
 მასთან არ ჰქონია. 2----- მასთან ს-----, რადგან
 მისი სახელით გაგზავნილი მ----- შეტყობინებებით ზ-----
 დაიბარა. ა----- მოსკლის შემდეგ ის და ზ----- შელაპარაკდნენ,
 რადგან ამ უკანასკნელს არ მოსწონდა ა----- შეტყობინებებს რომ
 სწერდა. მათ გაიწიეს კიდევ ერთმანეთზე, მაგრამ მათ შორის ჩადგა და
 ჩხუბის საშუალება არ მისცა. აღნიშნულის გამო მოჩხუბრები გარეთ
 გავიდნენ. ფანჯრიდან დაინახა, რომ ა----- და ზ----- ფიზიკური
 შეურაცხყოფა მიაყენეს ერთმანეთს. მოგვიანებით პ----- თ-----
 მოვიდნენ, ზ----- დააკავს და მაგიდიდან - ტ-----, ხოლო ზ----- პ-----
 -- ჩხრეკის შედეგად კი ფ----- ამოიღეს. ზ-----
 დაკავშირებით, ს----- დაკითხვისას თავდაპირველად განაცხადა, რომ
 დაზარალებულს მ----- ტ----- ზ----- გამოართვა, მათ შორის
 არსებული მიმოწერის სანახავად; შემდეგ კი განმარტა, რომ ა----- ზ-----
 ----- მოთხოვნით მ-----
 დაავიწყდა.

მოწმე ვ----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ
 2----- შემსწრე გახდა, რა
 დროსაც ზ----- ა----- ჯერ უყვიროდა - მ-----
 შემდეგ კი ხელი დაარტყა თ-----. გააშველა ისინი და მათთან ერთად ჩავიდა ე--
 ---, ს----- ა----- ყოფნისას ზ----- კვლავ მიაყენა ა-----
 ----- და ს----- კონტაქტი აუკრძალა. დაკითხვისას მ-----
 ----- ასევე განმარტა, რომ ა----- ყოფნისას ზ-----
 ----- ეჭირა ხელში - საკუთარი და ა-----.

ს----- თანახმად, „-
 ----- 1-0-2-- წ.-ს ა----- ა-----

----- ა -----

ს----- თანახმად, 2--
წლის 1----- პერიოდში ი-----
----- მიერ, ე-----
----- მონაწილეობით, ასევე, ს----- და ზ----- თანდასწრებით,
გაიჩხრიკა ს----- და ზ----- მდებარე მისამართზე
- თ----- რა დროსაც მ-----
ზედაპირიდან ამოღებული იქნა „----- ტ----- და 3-----
----- საგამოძიებო მოქმედების ოქმის სისწორე დადასტურებულია
საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილე ყველა პირის, მათ შორის, - ს-----
და ზ----- ხელმოწერებით.

საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკაში მონაწილე პირებმა - ი----- ჰ----- მ-----
----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურეს
საგამოძიებო მოქმედებაში მონაწილეობის ფაქტი და ამ მოქმედების
ამსახველ ოქმში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების სისწორე.

ს-----

ჰ-----
თანახმად, „ბ-----
----- დადგინდა, რომ მითითებულ
მოწყობილობებში 2-- წლის 2----- 2-- წლის 1----- დათარიღებული
სამომხმარებლო ტიპის ინფორმაცია არ ფიქსირდება. ზემოთ აღნიშნული ს-----
----- გამოყენებით მითითებული მ----- აღნიშნული
პერიოდით დათარიღებული ინფორმაციის აღდგენა ვერ განხორციელდა.“

ბრალდებულმა ზ----- საქმის არსებითი განხილვისას, წარდგენილ
ბრალდებაში თავი დამნაშავედ ცნო ნაწილობრივ, აღიარა ა----- მიმართ
ჩადენილი ძალადობა და უარყო მისი გაძარცვის ფაქტი. ბრალდებულმა ზ-----
----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ შემთხვევის დღეს

მ-----, ს----- სახელით, თავის ს----- დაიბარა დ----- ა-----
 ---, რადგან ეს უკანასკნელი ს----- ხასიათის შეტყობინებებს სწერდა
 და პ----- შინაარსის ვ----- უგზავნიდა. ა----- დაბარებისას
 მასთან დალაპარაკებას და მისთვის შეურაცხყოფის მიყენებას ისახავდა
 მიზნად. როცა ა----- მოვიდა და ს----- ერთად ისიც იქ ნახა, - ტ-----
 მოიმარჯვა დასარეკად, ----- ა----- ტ-----
 გაათიშინა და გამოართვა. დაზარალებულს საკუთარი საქციელის გამო
 პასუხი რომ მოსთხოვა, მ----- ბოდიშს იხდიდა. ა-----
 ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა და შემდეგ ე----- გაიყვანა,
 რადგან ს----- ხმაური არ სურდა. ს----- მანქანაში დაზარალებულს ტ-----
 ბლოკი მოახსნევინა და ს----- მის მიერ გამოგზავნილი ვ----- რომ
 ნახა, ისევ გაბრაზდა და კვლავ რ----- დაარტყა ს-----. ა----- უთხრა,
 რომ ტელეფონს ერთი დღით დაიტოვებდა, მასში არსებული ვიდეოების
 გადმოსაწერად, რადგან მ----- მისვლას და ამ ჩანაწერების ჩვენებას
 აპირებდა. ამის შემდეგ მან გაუშვა ა-----, რომელიც ვ-----
 გზამდე გააცილა. დაახლოებით ერთ საათში მასთან ს----- პ----- თ-----
 --- მივიდნენ, რა დროსაც შეიტყო, რომ ა----- ტ----- და 7-----
 წართმევას აბრალებდა. სამართალდამცველებმა ჯიბეში არსებული თ-----
 ამოღება სთხოვეს. ჯი----- აღმოაჩნდა, რომლებიც ნივთმტკიცების
 სახით ჩამოართვეს და „----- არსებულ, ა----- ტ----- ერთად
 ამოიღეს. ბრალდებულმა ზ----- დაკითხვისას კატეგორიულად უარყო
 ა-----

სასამართლომ გამოიკვლია რა მხარეთა მიერ წარმოდგენილი
 მტკიცებულებები, მივიდა დასკვნამდე, რომ დაცვის მხარის პოზიცია
 წარდგენილ ბრალდებაში ზ----- ნაწილობრივი ბრალეულობის
 შესახებ, საფუძველს მოკლებულია, ვინაიდან როგორც საქართველოს სსკ 126-
 ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, ისე სსკ 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3
 ნაწილის „დ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ზ----- მიერ
 ჩადენა სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით
 დადასტურდა სრულად.

აღსანიშნავ--, რომ ა----- მიმართ ჩადენილი ძალადობის ნაწილში ზ-----
 ----- ბრალეულობა დადასტურებული იქნა არამხოლოდ ბრალდების
 მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით (დ----- დ-----
 ----- არამედ თავად
 ბრალდებულის აღიარებითაც.

სასამართლო თვლის, რომ დაცვის მხარის მიერ სადავოდ მიჩნეული
 ბრალდება - ა----- მიმართ ძარცვის ჩადენის ფაქტი, ასევე სრულად
 იქნა დადასტურებული ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი

მტკიცებულებებით - დ----- და სამართალდამცველთა ჩვენებებით, ზ----- ბ----- ოქმით და სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით.

სასამართლო ვერ დაეთანხმება დაცვის მხარეს ბრალდების მხარის ძირითადი მტკიცებულების - დ----- ა----- ჩვენების უტყუარობის შეფასებაში და თვლის, რომ ა-----, როგორც ინფორმაციის პირველწყაროს სანდოობა არანაირ ეჭვს არ იწვევს, მითუფრო, რომ ა----- - მიერ სასამართლოსთვის გაცხადებული ფაქტობრივი გარემოებები შეჯერებული და თავსებადია სხვა მტკიცებულებებთან. თავად ბრალდებულის, მ----- და ს-----, არადამაჯერებელი და ერთმანეთთან წინააღმდეგობრივ-, მათ შორის, - ა----- მ----- --- დაკავშირებით გაკეთებულ განმარტებებში. კერძოდ, ბრალდებულის მ----- სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას აღნიშნა, რომ ბ----- მომხდარი ინციდენტის შემდეგ ზ-----, ვ----- ----- ამ უკანასკნელს საკუთარი მ----- დარჩა, საიდანაც ამოღებული იქნა კიდეც მოგვ-ნებით პ----- მიერ;--- ----- კი დაკითხვის დროს განმარტა, რომ მასთან და დაზარალებულთან ერთად ბ----- გასულ ზ----- დ----- ტ-----, საკუთარ ტ----- ერთად ეჭირა ხელში.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ დ----- ა----- ჩვენება, იმასთან დაკავშირებით, რომ ბრალდებულმა ზ----- მას მისაკუთრების მიზნით წაართვა მ----- ტ----- და მისი ნების საწინააღმდეგოდ დაუფლა მის ფ----- თ-----საც, დადასტურებულია ბ----- ოქმით, რომლის თანახმადაც, ინციდენტის შემდეგ ზ----- ბ----- ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებისას, კ----- ნანახი იქნა დ----- კუთვნილი მ----- ტ----- --- და თ----- - პ-----, დ----- მიერ მითითებული (------

სასამართლო ვერ გაიზიარებს ბრალდებულის განმარტებას, იმასთან დაკავშირებით, რომ მ----- ტ----- არ ჰქონია და აღნიშნულის თაობაზე თავად ა----- განუცხადა შემთხვევისას. სასამართლო თვლის, რომ ზ----- განმარტება, რომ ტ----- დაიტოვა დროებით, მასში არსებული ვ-----ს გადმოსაწერად, დამაჯერებლობასაა მოკლებული, ვინაიდან დ----- ა----- ჩვენებით ირკვევა, რომ მ----- არსებული მიმოწერა - მ----- შეტყობინებები და ვ-----, ზ----- მიერ წაშლილი იქნა ინციდენტის დროსვე, ვ----- ა----- მათი ყოფნის დროს. ა----- ზემოაღნიშნული ჩვენების უტყუარობა კი, თავის მხრივ, დასტურდება ე----- ჩვენებით და მისივე აქტით დასკვნის შედგენის შეუძლებლობის შესახებ, რომელთა თანახმადაც, გამოკვლევაზე წარმოდგენილ მობილურ ტ----- 2--- წლის 2----- 2--- წლის 1----- დათარიღებული სამომხმარებლო ტიპის ინფორმაცია არ დაფიქსირდა.

ამდენად, ზემოაღნიშნული მტკიცებულებები ცხადჰყოფს, რომ ზ----- ა-----
----- ტ-----დან ინციდენტის დროსვე წაშალა მასში არსებული
ინფორმაცია, შესაბამისად, მის მიერ გაცხადებული მოტივით, დ-----
- ტ----- თხოვნების საჭიროება აღარ არსებობდა.

სასამართლო ასევე ვერ გაიზიარებს ბრალდებული ზ----- განმარტებას,
იმასთან დაკავშირებით, რომ მისი ბ-----
ერთად ამოღებული თ---- ეკუთვნოდა მას და იგი, პ-----
მოთხოვნით, საგამოძიებო მოქმედების დაწყებამდე ამოიღო ჯ-----.
ბრალდებულის ზემოაღნიშნული განმარტება წინააღმდეგობაში მოდის
არამხოლოდ დ----- ჩვენებასა და ბ----- ოქმთან, არამედ
სასამართლო სხდომაზე დაკითხულ სამართალდამცველთა ჩვენებებთან,
რომელთა თანახმადაც, მათ ზ-----
- ნახეს ა----- მ----- ტ----- და თ---- პ----- . ამავე
საკითხთან დაკავშირებით, ბრალდების მხარის მტკიცებულებათა
სანდოობის თვალსაზრისით, სასამართლოსთვის ნიშანდობლივ-- ის
გარემოებაც, რომ ზ----- ბ----- ამსახველი საგამოძიებო მოქმედების
ოქმში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების სისწორე, დოკუმენტის
შედგენისთანავე, საკუთარი ხელმოწერით აქვს დადასტურებული თავად
ბრალდებულსაც. იმ გარემოებების მხედველობაში მიღებით, რომ ზ-----
-- არაერთხელ ყოფილა სისხლის სამართალწარმოების მონაწილე,
შესაბამისად, მას გაცნობიერებული აქვს მამხილებელი მტკიცებულების
შინაარსობრივი მხარის მნიშვნელობა (-----,
- მისი განმარტება, რომ ბ----- ოქმს ხელი წაუკითხავად მოაწერა,
სასამართლოსთვის დამაჯერებელი არ არის.

თ----- დაკავშირებით, სასამართლო იზიარებს ბრალდების მხარის
პოზიციას და მიიჩნევს, რომ ვინაიდან დაზარალებულმა ა----- ვერც
გამოძიების და ვერც საქმის სასამართლო განხილვისას ვერ დაასახელა ზ-----
----- მიერ დაუფლებული თ---- ზუსტი ოდენობა, ზ----- ბრალად
შესარაცხი თ---- ოდენობა მიზანშეწონილია განისაზღვროს ბ-----
ოქმთან დ----- ჩვენების ურთიერთშეჯერებისა და ამ
მტკიცებულებათა ერთობლივი ანალიზის შედეგად.

სასამართლო განმარტავს, რომ ზემოგანხილული ფაქტობრივი გარემოებების
უტყუარად მიჩნევისას იხელმძღვანელა კანონმდებლის მიერ დაწესებული,
მაღალი, „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სამართლებრივი სტანდარტით, რომელიც
სისხლის სამართლის საქმეში მოითხოვს არა მტკიცებულებათა სიუხვეს,
არამედ, - წონადი და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობას,
რომელთა ურთიერთშეჯერებისა (და არა მათი განყენებულად შეფასების) და
ანალიზის შედეგად, ნებისმიერი გონიერი და ობიექტური ადამიანი
დარწმუნდება პირის ბრალეულობაში.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო თვლის, რომ გამოკვლეული მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადგინდა, რომ ზ----- მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, აშკარად, ძალადობის გამოყენებით, დაუფლა ა----- 2-----
----- ტელეფონსა და 3----- ოდენობის თ-----
ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ა----- რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ტკივილი.

ქმედების სამართლებრივი შეფასება:

ა) საქართველოს სსკ 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“

და

მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაული

კანონმდებლის მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლით დაწესებულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დარცვისთვის, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლებისათვის, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით. ზემოაღნიშნული მუხლით სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია საკუთრებითი ურთიერთობები, ხოლო დამატებითი ობიექტი - ადამიანის ფიზიკური ხელშეუხებლობა, ვინაიდან დარცვას შესაძლებელია ახლდეს ძალადობა, რომელიც საშიში არ არის ადამიანის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისთვის.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის დისპოზიციიდან გამომდინარე, დარცვის ობიექტური შემადგენლობისათვის აუცილებელია მოძრავი ნივთის დაუფლება განხორციელდეს აშკარად. დანაშაულის აშკარა ხასიათი გულისხმობს ნივთის დაუფლებას თვალნათლივ, როგორც მესაკუთრის/მფლობელის/მოსარგებლის, ისე - სხვა პირთათვის. დარცვა მატერიალური შემადგენლობის დანაშაულია და დამთავრებულად ითვლება ქონების ფაქტობრივი დაუფლების მომენტიდან, როდესაც დამნაშავეს უჩნდება დაუფლებული ქონების განკარგვის ფაქტობრივი შესაძლებლობა. მოცემული დანაშაულის ობიექტურ მხარეში შედის ასევე მიზეზობრივი კავშირის დადგენა დამნაშავეს მართლსაწინააღმდეგო ქმედებასა და დამდგარ მავნე შედეგს შორის.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის სუბიექტური მხარე პირდაპირ განზრახვასა და მისაკუთრების მიზნის არსებობას გულისხმობს. ზემოაღნიშნული დანაშაულის ჩამდენს გაცნობიერებული აქვს, რომ მისაკუთრების მიზნით, აშკარად ეუფლება ქონებას, რომელზეც არავითარი უფლება არ გააჩნია და ითვალისწინებს შედეგად მესაკუთრის/კანონიერი მფლობელისთვის ზიანის მიყენების გარდაუვალობას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლი დანაშაულის

მაკვალიფიცირებელ გარემოებად მიიჩნევს ძარცვის ჩადენას ძალადობის გამოყენებით (მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტი), ასევე, დამამძიმებელ გარემოებად აცხადებს დ----- მნიშვნელოვანი ზიანის მიყენებას (მე-2 ნაწილის „ა“ პუნქტი), რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის შენიშვნის თანახმად, სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებულ, საკუთრების წინააღმდეგ მიმართულ დანაშაულთა შემთხვევაში, გულისხმობს მატერიალურ ზიანს 150 ლარს ზევით.

მოცემულ შემთხვევაში, როგორც უკვე აღინიშნა, სასამართლომ მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების გამოკვლევის შედეგად, დადგენილად სცნო, რომ ზ----- ა----- ძალადობით, რომელიც საშიში არ არის სიცოცხლისათვის ან ჯანმრთელობისათვის, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, წაართვა 3----- ოდენობის თ---- და 2----- ტ----- შესაბამისად, სასამართლომ თვლის, რომ ზ----- ქმედებაში აშკარად იკვეთება საქართველოს სსკ 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის (ძარცვა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი ძალადობით, რომელიც საშიში არ არის სიცოცხლისათვის ან ჯანმრთელობისათვის) ობიექტური და სუბიექტური შემადგენლობისათვის დამახასიათებელი ნიშნები.

ბ) საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით კრიმინალიზებულია ძალადობა, რომელიც, ამავე მუხლის დისპოზიციის თანახმად, ობიექტური მხრივ, გამოიხატება ცემასა ან სხვაგვარ ძალადობაში (ქმედება); მსხვერპლისთვის ფიზიკური ტკივილის მიყენებაში, ამავე კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგის გარეშე (შედეგი) და მიზეზობრივ კავშირში ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. დამკვიდრებული პრაქტიკის თანახმად, „ცემა“ წარმოადგენს დ----- სხეულზე რამდენიმე დარტყმას, ხოლო „სხვაგვარი ძალადობა“ - ერთჯერად ძალმომრეობით აქტს.

სუბიექტური მხრივ ძალადობა განზრახი დანაშაულია, ქმედების კვალიფიკაციისათვის მოტივსა და მიზანს მნიშვნელობა არ აქვს, თუმცა, ისინი მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული სასჯელის განსაზღვრის დროს.

მოცემულ შემთხვევაში, როგორც უკვე აღინიშნა, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ზ----- სცემა - თავსა და ს----- მუშტები ურტყა - ა-----, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა ფიზიკური ტკივილი განიცადა. შესაბამისად, ზ----- ქმედება მოიცავს

საქართველოს სსკ 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის დამახასიათებელ, ობიექტური და სუბიექტური შემადგენლობის ყველა ნიშანს - ცემა, რამაც დ----- ფიზიკური ტკივილი გამოიწვ--, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

ამდენად, სასამართლო დარწმუნდა, რომ ზ----- ჩაიდინა საქართველოს სსკ 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და სსკ 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულები და არსებობს ზემოაღნიშნულ დანაშაულთათვის ბრალდებულის მსჯავრდების და მისთვის სასჯელის დაკისრების საფუძვლები.

სასჯელის დასაბუთება:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

საქართველოს სსკ 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

საქართველოს სსკ 53-ე მუხლის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

ამავე მუხლის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს.

სისხლის სამართლის კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლებით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით, ზ----- მიმართ სასჯელის სახისა და ზომის განსაზღვრისას, სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის მიერ

ჩადენილ დანაშაულთა ძალადობრივ ხასიათს, მის პიროვნებასა და წარსულ ცხოვრებას და მიიჩნევს, რომ მას სასჯელად უნდა შეეფარდოს თავისუფლების აღკვეთა; ამასთან, სასჯელის მინიმალური ვადით გამოყენება ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას, იქნება სასამართლოს მხრიდან გამოჩენილი არაგონივრული ღმობიერება, რომელიც ხელს ვერ შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ზ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, სსკ 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - 01 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტებით - 06 (ექვსი) წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ, ზ----- დანაშაულთა ერთობლიობით, სასჯელად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

ზ----- სასჯელის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობის პერიოდი და სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2-----

ნივთიერი მტკიცებულებები: 1) 3----- და „-----
-- ტ----- - დაუბრუნდეს დაზარალებულ ა-----; 2) მინის ნატეხები - განადგურდეს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:
ეზანოიძე

გიორგი